

מ"ת 29499/07/14 - מדינת ישראל נגד ס.ד.

20 יולי 2014

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 29499-07-14

29445-07-14

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: ס.ד.

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד גב' אתי שרון

הסניגור - עו"ד סנעאללה עומר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב על תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

מעשה מגונה בפני קטיין בן משפחה - לפי סעיף 351 (ד) לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977; **תקיפה סתם של קטיין על ידי אחראי** לפי סעיף 382 (ב) + 379 לחוק העונשין; **תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג** - עבירה לפי סעיף 382 (ג) + סעיף 380 לחוק העונשין; **איומים** - לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **היזק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 7.7.14 בעקבות ויכוח שנתגלע בין הנאשם והמתלוננת, אשתו, הכה הנאשם את המתלוננת בפניה, הפיל אותה ארצה וחנוק אותה באמצעות ידיו תוך שהוא גורם לה חבלה של ממש.

באותו מועד ובאותן נסיבות פעלה בתו הקטינה על מנת לסייע לאמה ומשך סטר לה הנאשם והכה אותה באמצעות כד

בראשה.

בהמשך לאותה אירוע ביצע הנאשם מעשה מגונה בפני בתו הקטינה באופן שהפשיל את תחתוניו ואחז באיבר מינו בפניה.

טענות הצדדים:

לעניין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת מפנה להודעת המתלוננת - אשתו של המשיב, הודעת הקטינה - בתו של המשיב המחזקת את גרסת המתלוננת, תיעוד רפואי, תמונות הרכוש שניזוק ולגרסת המשיב בחקירה.

ההגנה טוענת בעיקר ביחס לעבירה שעניינה מעשן מגונה בפני קטין אין בראיות שהוצגו כדי לעלות כדי ראיות לכאורה וזאת בשים לב בעיקר למחדלי חקירה ואילו ביחס ליתר העבירות טוענת לחולשת הראיות באופן שיש בו לטעמה כדי להפחית מעוצמתה של עילת המעצר ואפרט בקצרה.

לעניין העבירה שעניינה מעשה מגונה בפני קטין -

ההגנה טוענת כי עבירה זו כלל לא נזכרה בהודעותיהן הראשונות של המתלוננת ובתה הקטינה אלא התעוררה רק מספר ימים לאחר מכן וגם זאת באופן סתמי ללא כל פירוט. עוד טוענת ההגנה כי היחידה החוקרת לא פעלה לחקור באופן מעמיק את התלונה בדבר מעשה מגונה ובין היתר מפנה לכך שהמתלוננת ובתה לא נשאלו שאלות בסיסיות אודות עבירה זו ואף לא נשאלו כלל מדוע לא העלו את הדברים בתלונתן המקורית אלא רק מספר ימים לאחר מכן. ההגנה אף התייחסה לעובדה כי גורם חיצוני נכח בחלק מחקירות הקטינה ובחלק מהחקירות הוא זה שאף תרגם את דברי הקטינה לחוקר/ת וכן באחת החקירות - עו"ד שלא הוברר מה מעמדו ביחס לקטינה היה נוכח בעת החקירה.

לעניין יתר העבירות -

ההגנה התייחסה בעיקר לעבירה שעניינה תקיפת הסתם של הקטינה והצביעה בעניין זה על כך שהמתלוננת בהודעתה הראשונה כלל לא התייחסה לכך וגם בעניין זה הורחבה הגרסה בשלבים מאוחרים יותר של החקירה.

עוד ביקשה ההגנה להצביע על המניע של המתלוננת להתלונן נגד לבעלה, מניע שבחלקו כספי ובחלקו נובע ממערכת יחסים עכורה.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית נוכח מעורבות המשיב בעבירת אלימות במשפחה והן מצביעה על עילת מעצר ספציפית שעניינה סכנה לביטחון המתלוננת. עוד מפנה המבקשת לעברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות בתחום עבירות אלימות במשפחה, איומים ועבירות רכוש ולכך שתלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 5 חודשים בגין עבירות אלימות לרבות איומים. עוד טענה המבקשת כי המשיב היה בבריחה והיו ניסיונות לאתרו לאחר

האירוע עד שהתייצב בתחנת המשטרה כיומיים לאחר מכן.

לעניין עילת המעצר טענה ההגנה -

בכל מקרה עותרת ההגנה כי גם אם קיימת עילת מעצר הרי שיש בידה להציע חלופת מעצר הולמת שתאיין את מסוכנות המשיב אם בדמות מעצר בית מלא בבית אחותו בפיקוח אחותו וגיסו או לחלופין הרחקה למרכז הארץ או לדרום הארץ.

ההגנה טענה, עוד משלב מעצר הימים, כי המשיב עצמו מעוניין להתרחק מביתו ומשפחתו.

דין והכרעה:

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה מצאתי כי יש טעם באבחנה שמבקשת ההגנה לעשות בין העבירה שעניינה מעשה מגונה בפני קטין ובין יתר העבירות.

לעניין יתר העבירות דהיינו תקיפת בן זוג, תקיפה סתם, איומים והיזק לרכוש במזיד אקבע כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון. הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא הודעות המתלוננת ובתה הקטינה, התיעוד הרפואי והתמונות שהוצגו ובמידה מסוימת גם מהודעת המשיב בעצמו אשר מאשר קיומו של עימות מסוים בינו ובין אשתו באותו מועד, הגם שגרסתו להשתלשלות האירועים שונה וממילא הוא מכחיש פרטים רבים מאלו שהועלו על ידי המתלוננת.

משכך אקבע כי ביחס לעבירות אלה יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך.

לעניין העבירה שעניינה מעשה מגונה בפני קטין -

לאחר שעיינתי בחומר חקירה הן בשלב מעצר הימים והן עתה במסגרת בקשה זו אני מוצאת טעם בטענות ההגנה באשר לאופן בו התנהלה החקירה ביחס לעבירה זו. העדויות הראשונות מטעם המתלוננת ובתה הקטינה נגבו ביום 10.7.14 ובאותו מועד לא ציינה אף אחת מהמתלוננות את האירוע המגלם לכאורה עבירה זו. שתי המתלוננות העלו לראשונה את גרסתן ביחס לאירוע זה בשלב מאוחר, וגם זאת באופן שנראה לאקוני ולא מפורט. לצערי עליי לציין כי מקריאת עדויותיהן עולה כי היחידה החוקרת לא פעלה לברר את האירוע הנטען ברמת הפירוט המצופה והנדרשת בעת חקירת אירוע מסוג זה ואף אחת מהן לא נשאלה שאלות רלבנטיות, בסיסיות ביותר - לדוגמא צבע התחתונים, פירוט בדבר האופן והמקום בו בוצעה העבירה, ופרטים מתבקשים אחרים בשים לב לכך שהמשיב אחז על פי הטענה באיבר מינו.

עוד יצוין כי המתלוננות כלל לא נשאלו מדוע לא העלו את התיאור הנ"ל בחקירתן הראשונה אלא רק מספר ימים מאוחר יותר, שאלה שהינה יותר מתבקשת בשים לב ליתר ההתנהלות האופפת את חקירתן לרבות נוכחותם של גורמים חיצוניים.

מחדלי החקירה בעניין זה ייבדקו על ידי המותב שידון בתיק העיקרי ואולם יש בהם כבר עתה כדי לכרסם באופן משמעותי בעצם קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה זו. בעניין זה אציין כי למקרא חומר החקירה מצטיירת תמונה

לפיה עבירה זו נוספה רק על מנת להעניק לתיק נופך מסוים נוסף של חומרה ולא כעבירה בפני עצמה.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

נוכח נסיבות ביצוע העבירה הנטענת ובשים לב לעילת המעצר הסטטוטורית בשים לב לכך שחלק מהעבירות הינן עבירות אלימות במשפחה הרי שקמה כנגד המשיב חזקת מסוכנות סטטוטורית לא עלה בידו להפריכה.

לכך מצטרף הנתון של משיב בעל עבר פלילי עשיר ותלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות לרבות איומים.

משכך, אקבע כי קיימת עילת מעצר.

לעניין חלופת המעצר המוצעת -

בית המשפט נדרש תמיד לבחון אפשרות קיומה של חלופת מעצר, וזאת גם בעבירות במדרג חמור אף יותר מזה הקיים בתיק זה והדברים ברורים וידועים. זאת, על פי מצוות המחוקק ומתוך ראייה כי ככל שתימצא חלופת מעצר הולמת שיהיה בה להשיג את אותן מטרות המושגות על ידי המעצר תוך פגיעה פחותה בזכויותיו של המשיב - הרי שיש להעדיפה בשלב זה של ההליך בו המשיב נהנה עדין מחזקת החפות.

עוד יצוין כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב נראית בעיקרה מסוכנות ספציפית כלפי המתלוננת וכלפי בתו על רקע התנהלות משפחתית בעייתית כפי שעולה גם למקרא עדויותיהם של אחיו של המשיב ואשתו.

לאחר שבחנתי את מכלול נסיבות העניין ואת חלופת המעצר המוצעת אני מוצאת כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב כלפי המתלוננת ובתה על ידי שחרורו לחלופת המעצר המוצעת בבית אחותו תוך קביעת תנאים מתאימים.

בהקשר זה אציין כי מצאתי את שני המפקחים המוצעים שהופיעו בפניי כמפקחים מתאימים.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית בבית אחותו בעיר עכו בפיקוח אחותו ו/או גיסו.
2. המשיב יהיה רשאי לצאת לעבודה בחנות המנוהלת על ידי גיסו ובליווי הצמוד של גיסו.
3. נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלוננת ו/או עם בתו הקטינה.
3. תופקד הפקדה כספית במזומן בסך של 3,000 ש"ח.

4. להבטחת קיום תנאי השחרור שני המפקחים יחתמו על ערבויות צד ג' בסך 5,000 ₪ כל אחת והמשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך 6,000 ₪.

הובהר למשיב כי כל הפרה של תנאי השחרור, תתקבל בחומרה.

עם מילוי תנאי השחרור יוכל המשיב להשתחרר.

**ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ד,
20/07/2014 במעמד הנוכחים.
אביגיל זכריה, שופטת**